Doğan Kardeş

SAYI 29 | 12 TEMMUZ 1976 | 250 KURUŞ

mantar kız

sipru

cancan

GÖREVİMİZ KAHKAHA

tatilde sizinle

Mehmet Ali & Akşam Sefası

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
12 TEMMUZ 1976
Sayı: 29 Sıra No. 1069
Yıl: 32 Cilt: 1

Sahibi:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare:
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral)

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: **100 TL.** ★ Altı aylık: **50 TL.** ★ Yurt dışı uçak postası ile yıllık: **200 TL.** ★ Altı aylık: **100 TL.** **Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu göndeirlmelidir. (Abone için Divanyolu, Türbedar Sokak No. 22, ISTANBUL)**

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER:
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel.: 27 95 10

KAPAKTAKİ RESİM:
(Tatilde sizinle)

HEM EĞLENMEK HEM ÖĞRENMEK

TATİL size eğlenme fırsatı verirken şimdiye kadar dar merak ettiğiniz bazı konuları araştırmanızı da kolaylaştıracaktır. Gittiğiniz yerlerde karşılaştığınız insanları ve olayları yakından görmeye çalışınız. Balıkçı, bahçıvan, çiftçi, küçük sanat ustaları ve başka yurttaşlarımızın nasıl çalıştıklarını, günlük hayatlarının nasıl geçtiğini sorun, öğrenin. Çocuklarıyle tanışın. Böylece hem tanıdıklarınız çoğalır, hem birçok bilgiler edinirsiniz.

«TATİL ÇOCUKLARI» SİZLERSİNİZ

Hikâyelerde okuduğunuz tatil çocukları şimdi sizlersiniz... Kendiniz o hikâyenin içindesiniz. Hayatın türlü olaylarıyle karşılaşıyorsunuz. Birkaç eğlence ve spor sizi oyalarken yeni yeni bazı şeyler öğrenmeyi de ihmal etmeyiniz.

Ailenizin, tanıdık çevrelerin büyükleriyle, yaşlılarıyla da konuşmaktan çekinmeyiniz. Onlar size başlarından geçenleri anlatırken sıkılmayınız. Arada bir öğütler vereceklerdir; hoş karşılayın.

YAŞADIĞINIZ ŞEHRİ TANIYINIZ

Tatilde bir yere gitmiyorsanız bulunduğunuz şehirde, çevrenizde görmediğiniz yerleri görmek, okula gidip gelirken dikkatinizi çekmiş olup da bir türlü öğrenemediğiniz bazı faydalı şeyleri öğrenmek için işte tam bir fırsat...

Biz de dergimizde aynı yoldan gidiyoruz. Eğlendirici, hafif hikâyeler, serüvenler, dizilerle beraber faydalı konuları işlemekten geri kalmadığımızı her halde fark ediyorsunuz. Ama onları elden geldiğince renkli, sevimli, hafif bir biçimde sunmaya çalışıyoruz. Hikâye ve masallarımızı hıç eksik etmiyoruz.

BİR RESİMLİ ROMAN DAHA

Verdiğimiz ilâve cep romanından bazı okuyucularımızın kitap yaptığını, hattâ birkaçını bir araya getirip ciltleteceklerini öğrendikçe memnun oluyoruz. Çok yakında yine meraklı dizilere başlıyacağız.

Bu arada yayınlarımıza **yeni bir resimli roman daha** ekliyeceğimizi haber verebiliriz.

Ama tekrar edelim: Eğlendirici olduğumuz kadar öğretici olmaktan geri durmayacağız. Size de aynı şeyi tavsiye ediyoruz. Hem eğlenin, hem öğrenuin.

DERGİMİZE ABONE OLUNUZ

DOĞAN KARDEŞ'i sürekli alabilmek için indirimli abone servisinden faydalanarak onu evinize getirtiniz. Bir kez 100 lira ödemekle yılda 52 Doğan Kardeş alabilirsiniz. Hoşça kalınzı. ■ **DOĞAN KARDEŞ**

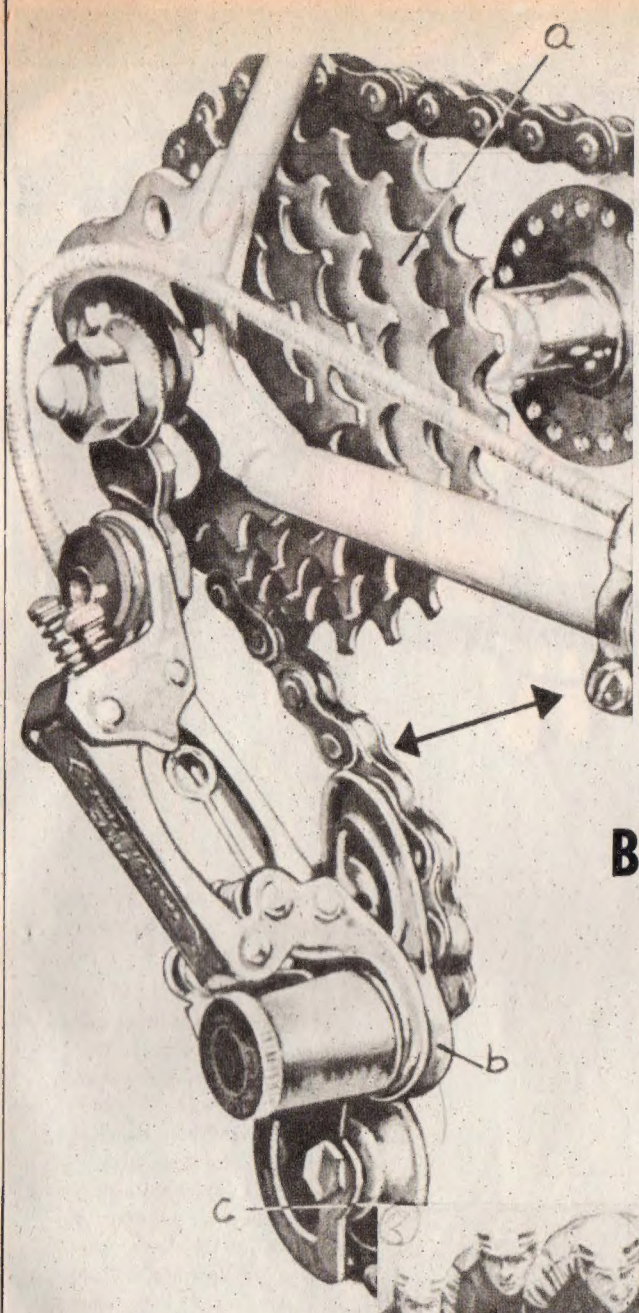

Arka tekerlek donanımından bir görünüş :
a) Zincir dişlileri.
b) Makina hareketini yöneten tertibat.
c) Gerilim tekerleği.

Bisiklet yarışçıları uzun yol için özel olarak hazırlanmış pedallar kullanıyor.

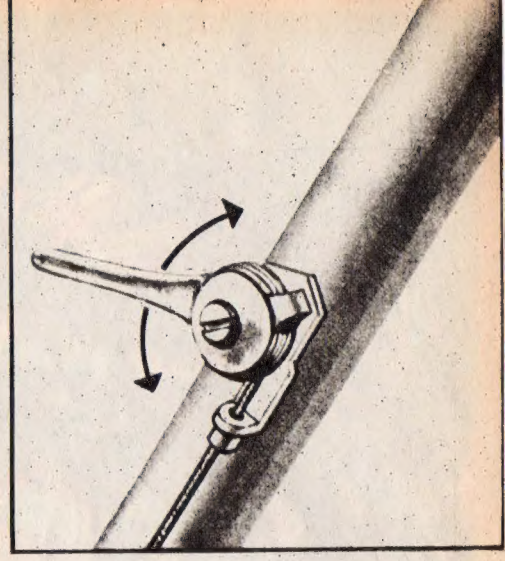

Dişli manivelâ, gerilim tekerleğine bir kablo ile bağlanıyor. Manivelâ hareket ettikçe, bu kablo, makina hareketini yöneten tertibatı içe ve dışa doğru çeker. (Şekildeki ok işaretine bakınız.)

BİNDİĞİNİZ BİSİKLET NASIL ÇALIŞIR?

BİSİKLETİN ilk çıktığı yıllarda (Geçen sayılarımızdan birinde örneğini gösterdiğimiz) atlı karınca adı verilen bir model çok tutuluyordu. O zamanın gençleri bisikletlerini yürütmek için ayaklarıyla yerden hız alıyorlardı. Tabiî bu iş zor oluyordu. Pedallar icat edilince bisiklet sürmek kolaylaştı. Hele daha sonra çeşitli dişli donanımı ortaya çıkınca bisiklet kullanmak oldukça zevkli bir spor haline geldi.

Dişli donanımı, bacak kuvvetinden en iyi şekilde yararlanmak üzere hazırlanır. Çeşitli hız dişlileri kullanarak, her tür yolda, pedalları çok hızlı veya çok yavaş çevirmeden, aynı hızla çevirmeye devam edebilirsiniz. ■

UÇAN ADAM

KİTAPLARA geçmiş çok eski masallar arasında bir de İkarus masalı vardır. Bu İkarus denen hayal yaratığın, sırtına taktığı kanatlarla uçtuğu, hattâ güneşe yaklaştığı söylenir. Gelgelelim, kanatlar balmumu ile yapıştırılmış olduğu için güneşin sıcağından erirler ve İkarus denizin dibine boylar. İşte size ilk deniz kazası.

Ama anlatacağımız o değil. Çoğu insanlar bu İkarus'u ciddiye almış ve biraz onun gibi, biraz da kuşlara benzemek için sırtlarına kanatlar takıp uçmaya çalışmışlardır. Yalnız bir şey düşünememişler. Kuşların kanatları kendilerininkinden de, masal yaratığının kanatlarından da daha sağlamdı.

Kendilerini uçurumdan veya yüksek kalelerden aşağı bırakarak uçmak isteyen bu heveslilerin sayısını hiç bir zaman öğrenemiyeceğiz. Fakat çoğunun —başarmak şöyle dursun— hayatlarını kaybettikleri bir gerçek.

Uçan adam hikâyelerinden biri de John Damian'la ilgilidir. 500 yıl önce Fransa'ya kadar uçağını ilân eden bu adam, İngiltere'deki bir kalenin tepesinden atlamıştır. Bir kaç dakika sonra mucize kabilinden hayatta kalmayı başaran John Damian'ı kendi kendine dövünürken bulmuşlar. «Ah keşke kanatlarımı civciv tüyünden yapacağıma, kartal tüyünden yapsaydım, daha fazla uçardım,» demez mi?

Belki bugün uçuyoruz ama, kanatlarla değil, uçaklarla. Bir de kendiliğinden açılan paraşütlerle yeryüzüne canlı olarak inebiliyoruz. Bu sayede örneğini gördüğünüz pabuç eskilerden daha akıllı insanların buluşudur. ■

NİNESİNİN MASALLARI İLE ROMANCI OLDU

Walter Scott.

Kimden ne işitirse yazıyor, sonra onlardan kitap yapıyordu...

DÜNYANIN en iyi hikâye yazarlarından biri ününü yaşlı bir kadına borçludur dersek hiç şaşmayın. 18. yüzyılın son yarısında yaşıyan İskoçyalı nine uzun kış geceleri ocak başında torununa kahramanlık hikâyeleri anlatırdı.

Torunu Walter Scott, bebekken yakalandığı bir hastalık yüzünden topal kalmıştı. Fakat bu onu hiç bir zaman yıldırmadı. Atına atlayıp kırlarda dolaşır, köyünün güzelliklerini içine sindirirdi.

Büyüyünce avukat oldu, fakat yine atıyla köyleri dolaşıp herkesi tanımaktan geri kalmıyordu. Çoğunlukla köylülerin yanında yemek molası verir, onların ağzından bölgelerine ait hikâyeler, destanları dinlerdi.

Bütün bunlar ilerde Walter Scott'un büyük bir yazar olmasını sağladı. Üne kavuşup zengin olunca, kırlarda Abbotsford adıyla anılan büyük bir çiftlik satın aldı. Dünyaca meşhur birçok hikâyesini burada yazdı.

Bir ara ticaret yapmak istediyse de yatırım yaptığı bir yayınevi iflâs etti. Epey borçlandı. Bunların hepsini ödedi ama çok fazla çalışması gerekti. Ne yazik ki bu yük ona ağır geldi ve 1832 yılında öldü. En meşhur eserleri arasında, şövalyelik konusunu işleyen, televizyonda merakla izlemiş olduğunuz Ivanhoe vardır. ■

TÜRK ATASÖZLERİ

- **Sözünün eri ol.**
- **Sorulmadan cevap verme.**

İĞNESİZ İPLİKSİZ DİKİŞ MAKİNESİ

Yeni icat edilen bir dikiş makinesinde ne iğne, ne de iplik var. Ev kadınlarını iğneye iplik geçirmek zahmetinden de kurtaran bu makine, kumaşı dikiş yerlerinden birbirine yapıştırıyor. Bu bağlantı, dikişten daha kuvvetli oluyor. Sonunda ev kadını sökük dikmekten de kurtuluyor.

HEM KARNINI DOYUR HEM OTOMOBİLLE GEZ

Her lokanta bir türlü reklâm yapar! Kimi yemeğini över, kimi ikramda bulunur; ama müşterisini otomobile bindiren görülmemiştir sanırız. New York'ta bir lokanta, kendi dükkânında yemek yiyen müşterilerini, yemekten sonra istedikleri yere arabasıyla gönderiyor.

Yemeğini bitiren müşteri gideceği yeri bildiriyor ve hemen arabaya alınarak götürülüyor. Bütün müşteriler bundan faydalanmıyorlar. Bazıları yemekten sonra yürümeyi hazım için daha faydalı buluyor. Ama acele yemek yiyip bir yere gidecek olanlar bu lokantayı tercih ediyor. Yemekten sonra vasıta aramakla vakit geçirmeksizin lokantanın arabasıyle kuş gibi uçuveriyor.

Tabiî üç günlük yollara değil. ■

Atlar onu görünce irkildi.

İnsana benziyor ama insan değil? O halde nedir?

KOCA AYAK

Kuzey Kaliforniya ormanlarında yaşadığı sanılan iki ayaklı dev bir yaratık

Bir tarihte yaşadığı ileri sürülen koca ayaklı birinden söz ediliyordu. İnsan yüzlü, goril vücutlu dev bir yaratıktı bu... Orta Asya'nın dağlık bölgelerinde görüldüğü söyleniyor ve kendisine «Kardan Adam» deniyordu. Bütün gazeteler ve dergiler uzun uzun ondan bahsettiler. Hatta bilim adamları onun yaşadığı iddia edilen bölgelere gittilerse de yaşadığına dair bir belge bulamadılar.

1967 yılında da iki genç adam, «Koca Ayak» hikâyesinin sırrını çözmeye çalışıyor. Böyle bir yaratık ya vardır ya yoktur... Bunu ispat edecek delilleri bulmak en büyük dilekleridir. Şimdi size onların macerasını anlatıyoruz.

MACERA BAŞLIYOR

Roger Patterson ve Bob Gimlin isimli iki arkadaş, «Koca Ayak» efsanesinin gerçek olduğunu ispat etmeye kararlıydılar. Roger Patterson 34 yaşında Amerikalı bir çiftçi idi. Gençliğinde bu konuda bir yazı okumuş ve o anda aklına koymuştu: «Koca Ayak»ın gerçekten var olup olmadığını ispat edecekti.

Bob Gimlin de tecrübeli bir hayvan izi takipçisi idi. En büyük hayvanların yerini bulmakla tanınmıştı. Bu iki adam «Koca Ayak» konusundaki araştırmalarını beraber yapacaklardı.

Kuzey Kaliforniya'da dev bir yaratığa ait olduğu sanılan taze ayak izlerine rastlanmıştı. Amerika'nın en engebeli dağlık arazisinden biri olan bu bölge, aynı zamanda sık bir ormandı. Çok az insan ayak atmıştı bu ormana.

Patterson ve Gimlin ormanın derinliklerine daldılar. At üzerinde yol alıyorlardı. Kalın bir bitki örtüsü her tarafı kaplamıştı. Seller ağaçları devirmiş, yollarını kapamıştı. Bir hayli güçlükle ilerliyorlardı.

Akılları hep «Koca Ayak»taydı. Ya birdenbire karşılarına çıkarsa? Acaba saldırır mıydı? Yoksa «Koca Ayak» sadece bir hayal ürünü müydü?

Patterson ve Gimlin kolay korkan insanlardan değillerdi. Orman öylesine sessizdi ki... Belki de «Koca Ayak» onları gözlüyordu.

İki adam karşılarına çıkan bir çayı geçmeye çalışıyordu. Selin ters çevirdiği bir kütük parçası önlerini kapatmıştı. Birden atlar şaha kalkıp homurdanmağa başladılar. Tabii binicilerini de üstlerinden silkelediler. Patterson hemen kendini toparlayıp kalktı. Ve atları korkutan şeyin ne olduğunu gördü.

DEV BİR YARATIK

Çaya 15 metre uzaklıkta dev bir yaratık duruyordu. Evet, hiç kuşkuları yoktu. Bu «Koca Ayak» olmalıydı. Yaratığın yüzü insana benziyordu, fakat alnı çok daha yüksek ve meyilliydi. Kolları nerdeyse dizlerine geliyordu. Tüyleri 5-10 sm. uzunluğundaydı ve kahverengiydi.

Patterson kendisine bakarken yaratık iki ayağı üzerinde yürümeğe başladı. Elleri ve ayakları tıpkı insanınki gibiydi, fakat çok daha büyüktü. 150 kg. kadar vardı.

Yavaşça, gözünü yaratıktan ayırmadan eyerdeki sinema makinesine uzandı. İçinde renkli film vardı. Pattersoın daha iyi çekebilmek için biraz daha yakına gelmek istedi. Fakat yaratık korkarak kaçmağa başladı. Patterson da onun arkasından

koşuyor, bir yandan da filmini çekiyordu. Birden garip bir şey oldu. Yaratık durdu ve sanki Patterson'a poz verdi. Sinema makinası onu etkilemişti. Bu arada nefes bile almaktan çekinen Patterson bol bol film çekti.

En sonunda yaratık makinayı seyretmekten bıktı ve tekrar koşmağa başladı. Tabii Patterson da arkasından. Bu arada Bob Gimlin de toparlanmıştı ve kovalamacaya katılmıştı. Yaratık koşarken arkasına bakıp duruyordu. Sanki kendisini bulmuş olan insanların ne aradığını merak ediyordu. Birden hızlandı ve arkasındakileri bir hayli geride bıraktı.

Patterson ve Gimlin bir müddet izleri takip ettiler. 5 km. sonsonra izler kayboldu. «Koca Ayak» kayıplara karışmıştı.

Sonra iki arkadaş «Koca Ayak»ı ilk gördükleri yere döndüler. Ayak izlerinin alçıdan kalıbını aldılar.

İNSAN MI, HAYVAN MI?

Patterson ve Gimlin şehire döndükleri zaman yaptıkları ilk iş filmleri Hollywood Film Kumpanyasına götürmek oldu. Yapımcılar son derece etkilenmişlerdi. Yaratığın bir ayı veya goril olmadığı meydandaydı.

Az sonra film hakkında gazetelerde yazılar, eleştriler çıktı. Fakat herkes inanmıyordu. Belki de bu iki adam sırf para kazanmak ve meşhur olmak amacıyla böyle bir oyun düzenlemişlerdi. Filmdeki yaratığın Avı postuna bürünmüş bir insan olmadığını kim ispatlayabilirdi?

İki genç adam filmlerini bir de bilim heyetine gösterdiler. Bir kısmı inanıyordu. Bir kısmı ise şüphedeydi. Filmler gerçeğe benziyordu ama, niye şimdiye kadar hiç bir delil bulunmamıştı? Niye bu yaratıkların bir iskeletine veya kemiğine rastlanmamıştı?

Gittikten sonra Koca Ayak'ın kocaman ayak izlerinin kalıbını aldık.

Gerçi bu sorunun cevabını vermek kolaydı. Ormanda ölen hayvan ve bitkiler daha çabuk yok oluyordu. En kocaman hayvanların kalıntıları bile çarçabuk ortadan kalkardı, çünkü orman leş yiyicilerle doluydu.

Peki ama niye bu kadar az insan görmüştü «Koca Ayak»ı? Belki de yolun çok sapa olmasından kimse cesaret edip oralara gidemiyordu? Ve nihayet Koca Ayak belki de bir hayaldi. Acaba hangisi doğruydu?

Patterson ve Gimlin ormanın derinliklerindeki Koca Ayak sırrını kendilerince çözdüler ama, bütün dünyayı inandıramadılar. Şimdi oraya tekrar büyük bir grupla gidip gerçeği herkesin gözleriyle görmesini sağlamağa çalışıyorlar. ■

O gidiyor ben sine - kodakla durmadan resim çekiyordum.

BULUŞLAR DÜNYASI

AYAK İZLERİ

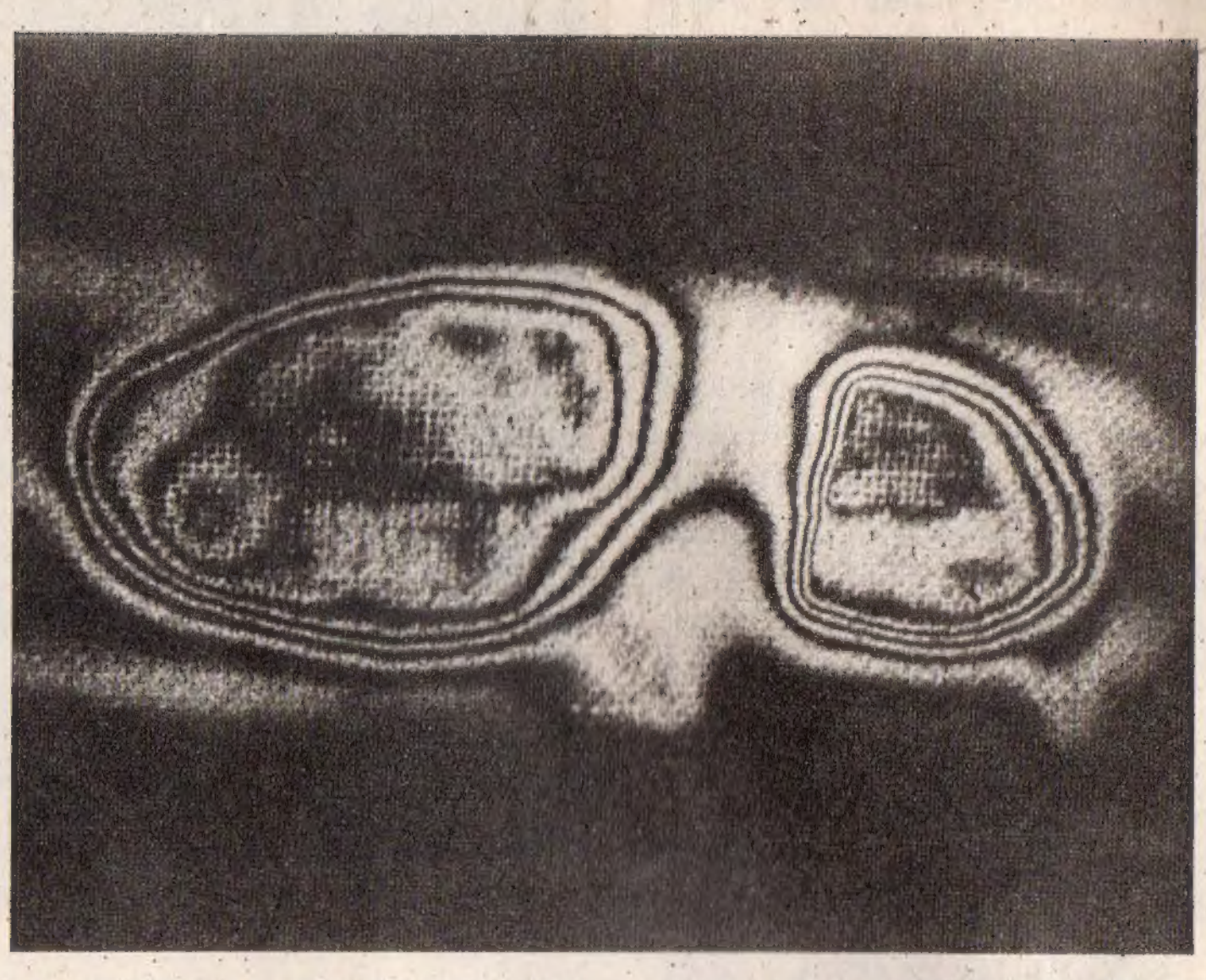

Yeni bulunan aletle halı üzerinde ayak izleri böyle tespit ediliyor.

DARMAK izi uzmanları, birçok hırsızlık ve cinayet olayının çözülmesine yardımcı olmuştur. Suçun işlendiği civarda tespit edilen ayak izleri alçı kalıp üzerine alınarak suçlunun bulunmasına çalışılıyordu. Fakat eğer ayak izleri halının üzerindeyse ve suçlunun pabuçları çamurlu değilse, ayak izi tespiti imkânsızdı. Birçok kötü adam da bunu bildiğinden, yeni bir ayakkabı giymeyi veya içeri girerken silmeyi ihmal etmiyordu.

Şimdi ise, bu işle uğraşan bilim adamları, en temiz ayakkabının bile halıda bıraktığı izleri tespit edebilecek bir alet buldular.

Halıların yapımında kullanılan maddelerin çoğu, üzerine basıldığı zaman, küçük bir elektrik akımı meydana getirir. Normal olarak bu akımlar gözle görülmez. Fakat yeni icat edilen bu alet, halının 4 - 5 sm yukarısında gezdirilince, üzerinde yürüyenin ayak izlerini topluyor.

Tespit işleminin sırrı şurada: Elektriğin statik akımı, halıdaki çok küçük tüy parçacıklarının, tanecikler halinde toplanmasını sağlıyor. Bu tanecikler gözün doğrudan doğruya göremiyeceği kadar ufaktır.

Ayak izi tespit aleti henüz deneme safhasındadır. Fakat ilerde parmak izi kadar geçerli olacağı ümit ediliyor. ■

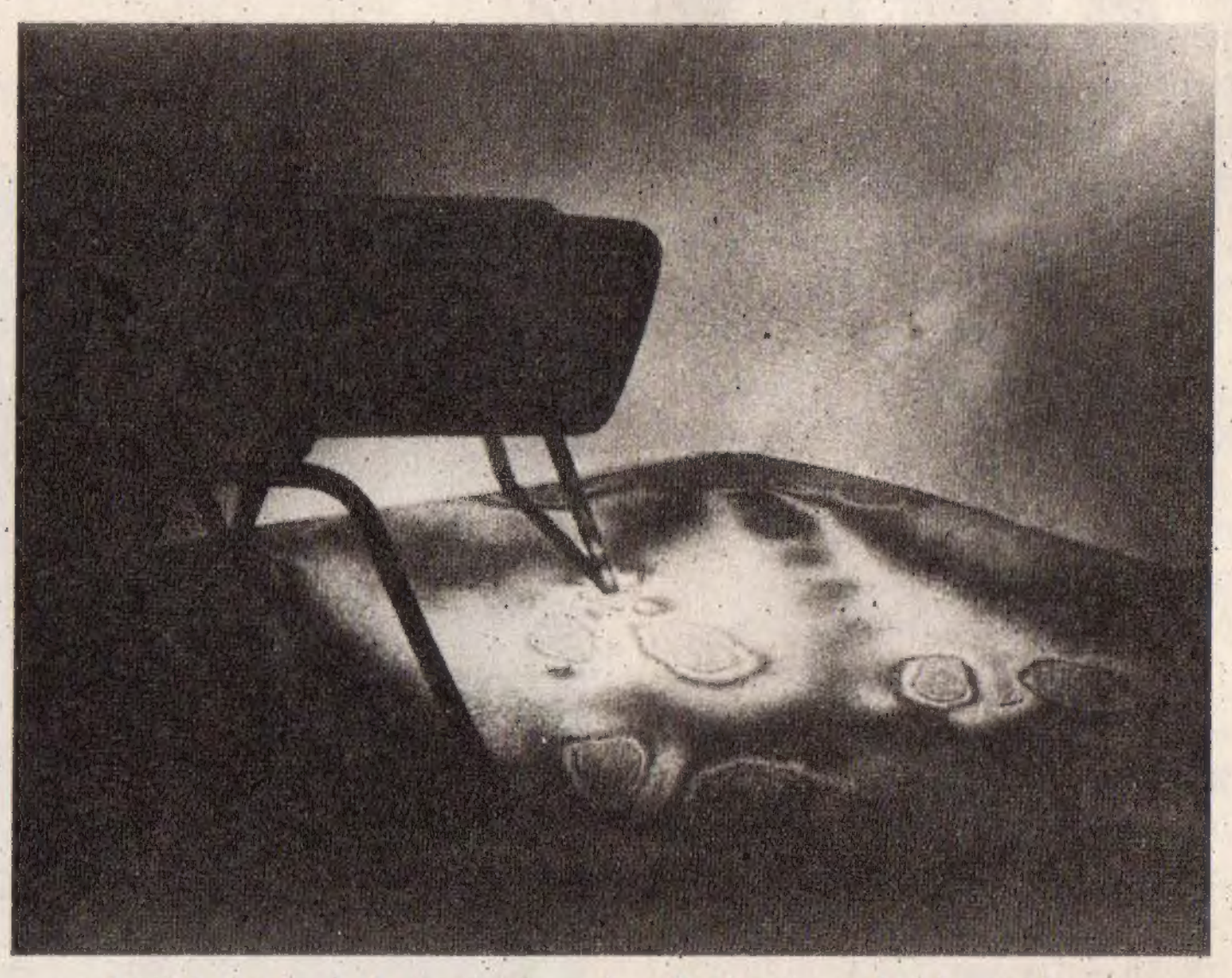

Çıplak gözle halı üstünde asla görülemiyecek bir ayak izi.

İp cambazları hayatları boyunca tehlikeler içinde yaşar...

BÜTÜN ÖMRÜ İP ÜSTÜNDE GEÇEN ADAM

Bir gün de bir arslan yavrusunu arabayla ip üzerinden geçirmişti

BLONDİN ince çelik tel üzerinde gösterilerini yaparken kadınlar heyecandan bağırıyor, erkekler bayılıyordu.

Binlerce insan Niyagara Şelâlesi üzerine gerilmiş olan ipe büyülenmiş gibi bakıyordu. İpin gürüldeyen nehirden yüksekliği 19 metre, uzunluğu ise 1200 metreydi.

Birden çevik bir adam çıktı ortaya. Hayret dolu bakışlar arasında ip üzerinde yürümeye başladı. Yolun yarısına gelince arka üstü takla attı. Sonra alkışlar arasında karşı tarafa geçti.

İp cambazının gösterisi bu kadarla bitmiyordu. Bu sefer elinde bir sandalye ile tekrar ipin ortasına kadar yürüdü. Sandalyenin iki ayağını ipin üzerinde dengeledi ve büyük bir rahatlıkla oturdu!

Gösteriyi yapanın ismi Blondin'di ve dünyanın en büyük ip cambazlarından biriydi. Blondin'in asıl adı Jean François Gravelet'ti. Fransa'da 1824 yılında doğmuştu. Daha beş yaşındayken gezici bir akrabot grubunun gösterisiyle çok ilgilenmişti. Babası da onu jimnastik okuluna gönderdi.

Kısa bir zaman sonra Jean Ravel Blondin adı ile gösterilere başladı. Zamanla üne kavuştu.

Blondin'in en meşhur gösterilerinden biri de ipin ortasına ufak bir soba yerleştirip kendine omlet pişirmesi, sonra da bunu afiyetle yemesiydi. Seyircileri için çok olağanüstü olan bu olay, onun için günlük işlerden biri gibiydi.

SOĞUKKANLI ADAM

Blondin kısa boylu, beyaz yüzlü, fakat oldukça sağlam yapılı bir adamdı. Son derece sakin, soğukkanlı, azimli ve cesaretli idi. Bazen düşer gibi yapıp seyircileri heyecanlandırırdı.

Bir keresinde, ipten geçirdiği tekerlekli el arabasının içinde ne vardı biliyor musunuz? Bir arslan yavrusu. 1875'te elli yaşına geldiği zaman hâlâ gösterilerine devam ediyordu. O tarihlerde bir geminin direkleri arasına gerdiği ipten geçecekti. Bu arada gemi 13 deniz mili sür'atle seyrine devam ediyordu. O sırada bir büyük dalga gemiyi salladı, Blondin ip üzerinde oturmak zorunda kaldı. Sonra kalkıp gösterisine devam etti. Bu olayı seyredip de heyecanlanmamak, elde değildi.

KİMSE ONA BENZEYEMEDİ

1896'da resmen emekli olmasına rağmen hâlâ cambazlığa devam ediyordu. Ve ölmeden 2 sene öncesine kadar da ipten inmedi.

Blondin'i taklit etmek isteyen çok cambaz geldi geçti. Çoğu sonunda ölümle karşılaştı. Tayms nehrini geçmeyi başardıktan sonra karada ip üzerinde bazı akrobatik hareketler yaparken düşüp yaralanan bayan akrabotlardan tutun da, başına çorap geçirip gözleri kapalı olarak cambazlık yapmak isterken düşüp ölen akrobatlara kadar hiç biri Blondin'in başarısına ulaşamadı. Bazı kimseler bu kadar tehlikeli bir işi yüklendiği için Blondin'i aptallıkla suçladılar. Fakat o ne yaptığını biliyordu. Biz kaldırımda giderken nasıl kendimizi emniyette hissediyorsak, o da ip üzerinde kendini o kadar rahat buluyordu. ■

MANTAR KIZ

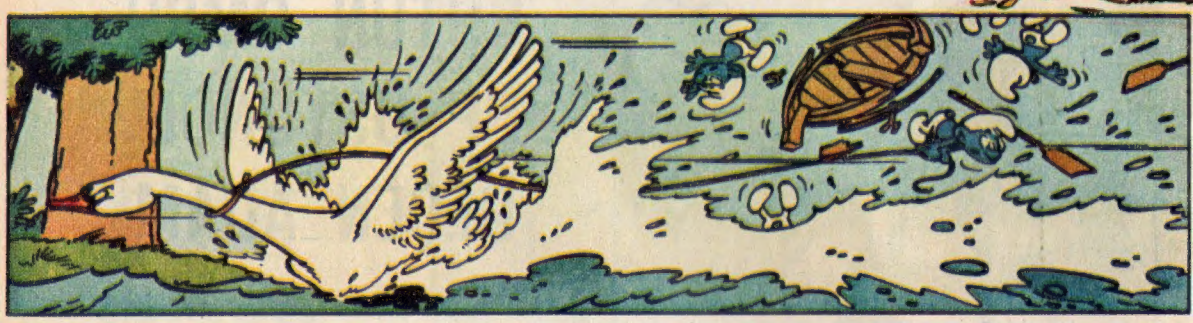

MANTAR NEREDE?
ORADA!

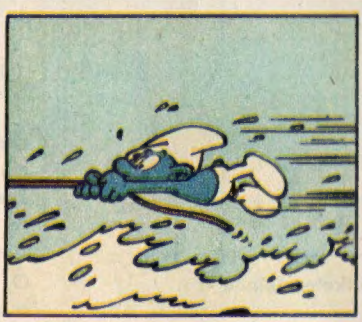

EYVAH BOĞULACAKLAR!
KUĞUNUN ÜSTÜNE ÇIKACAK.
ÇIKTI!

AFERİN ONA!

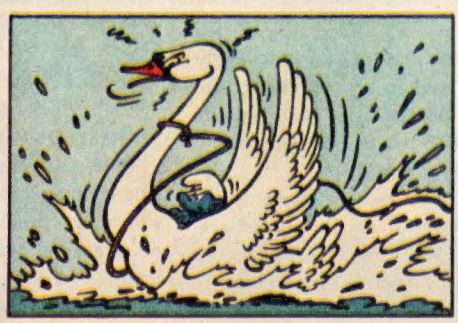

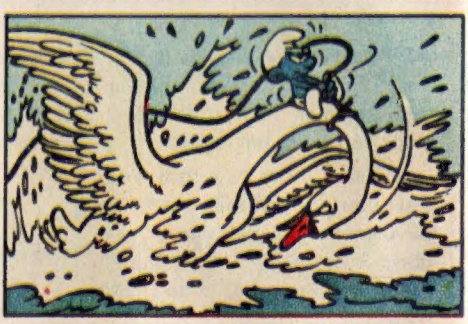

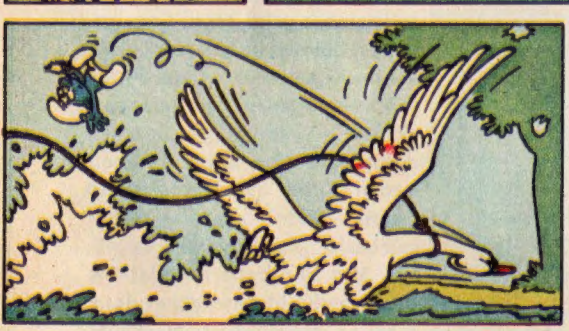

BİR TANE KOPARDIM!

AL MANTAR KIZ!

AH! ÇOK NAZİKSİN AMA BİRAZ BOZULDU..ATEŞİLİSİN ÇÜNKÜ...

BİR SÜRÜ TÜY HAVAYA UÇTU..
BİR TANE DAHA!

SOKBAY...
CLOBOB CLOBOB
?
BU SES DE NESİ?
CLOBOB CLOBOB
AA.! BU SES NE.-
KALBİM MANTAR KIZ.
CLOBOB CLOBOB
ARKANDA NE SAKLIYORSUN.!
ŞEY!
ÇİÇEK! BANA MI?
E.. EVET.. BİRAZ!
HAVA GÜZEL DEĞİL Mİ?
EVET.!
ŞEY.. BEN SANA ŞEY DİYECEKTİM!
GÜNEŞİN BATIŞINI BİRLİKTE SEYRE-DELİM Mİ?
TABİİ.!
SAHİ Mİ?
?
CLOBOB CLOBOB
CLOBOB CLOBOB
NE YAPIYORSUN BURADA?
YA SEN?
MANTAR KIZ GRUPUMUZ NE GÜZEL DEĞİL Mİ?
NEREDEN SİZİN OLUYOR. BENİM GRUPUM O.-
Mehmet Ali & Aksan

(Devamı Var)

ISTANBUL'U GEZIYORUZ

BOĞAZİÇİ SAHİLİNİ İZLİYORUZ

— 8 —

Yazan: **KEMALETİN TUĞCU**

ŞEHZADE Mehmet Manisa'da ölmüştü. Babası bu kara haberi alınca hemen İstanbul'a gelip oğlunnu cenaze namazında bulunmuştur. Mehmet bugün Şehzadebaşı dediğimiz yerdeki türbeye gömüldü. Kanunî türbede, Mehmed'in mezarının üzerine tahtadan bir küçük taht yaptırdı. Şair Padişah oğlu için şu tarih mısraını da yazmıştır:

«Şehzadeler Güzidesi Sultan Mehmedim.»

Kanunî'nin emriyle Şehzade Camiini yapan Koca Mimar Sinan yapılarına ait anılarında Şehzade Camiini Şehzade Mehmet adına yaptığını bildirmiştir. Bu cami Mimar Sinan'ın ilk büyük eseridir.

Çocuklar arabaya doluştular. Sadık Bey direksiyona geçti. Dolmabahçe'ye geldikleri zaman yine durdu. İki minareli camii çocuklara gösterdi.

— «İşte, işte Sultan Abdülmecid'in annesi Bezmiâlem Valide Sultan'ın yaptırdığı cami,» dedi. «Bu Padişah anası, öteki Padişah anaları arasında daha ünlü bir yer almıştır. Gureba hastahanesini o yaptırmıştır. Yedi büyük çeşme, ilkokullar, sonra Cağaloğlu'nda bugün kız lisesi olarak kullanılan büyük yapıyı yaptırmıştır. Daha bir çok yapıtı vardır.»

Deniz:

— «Dolmabahçe hakikaten doldurma mıdır?» diye sordu.

— «Evet,» dedi öğretmen. «Hatırlarsınız, Fatih İkinci Mehmet gemilerini buradaki limana soktu, iki yatık tepenin arasındaki vadiden kızaklarla yürüterek tepeyi aşırıp Haliç'e soktu. Bu liman Onyedinci yüzyılda İkinci Osman zamanında doldurularak geniş bir meydan vücuda getirilmiştir. İkinci Osman'ın burada cirit oynadığı söylenir. İkinci Osman'ın babası, Sultanahmet'teki camii yaptıran Birinci Ahmed'in bu limanı doldurduğu da söylenir.»

Saat kulesini ve sarayın yan kapısını seyrederek iki tarafı ağaçlarla kaplı ve saray tarafı yüksek duvarlı caddeye girdiler. Tepede birleşen dallarıyla çınarlar bu caddeye yeşil bir tünel havası vermişlerdi.

Dolmabahçe stadyumu arkada kalmıştı. Sadık öğretmen arabayı yine sağa çekti, Barbaros türbesinin önüne gelmişlerdi. Öğretmen:

— «Koca deniz kurdu, işte burada yatıyor,» dedi. «Beşiktaş çoğunlukla denizicilerin oturduğu bir yer olmuş. Şimdi ilçedir. Barbaros Hayrettin Paşa da burada oturmuş. Bir deyime göre eskiden burada taş sütunlar ve gemi beşiği varmış. Yani gemileri karaya çektikleri kızak. Bunun için Beşiktaş demişler. Bizanslılar zamanında adı Diplokionion'du.»

Beşiktaş'ta, Barbaros bulvarına geçit veren köprünün altından geçtiler. Çırağan sarayını sağda, Yıldız parkının kapısını solda bırakarak Ortaköy'e geldiler. Öğretmen:

— «Bakınız çocuklar, dedi. Avrupa ile Asya karasını birleştiren asma köprü üzerimizden geçiyor. Bu köprüyü karşı kıyıya geçerken inceliyeceğiz. Şimdi şu deniz kıyısında unutulmuş bir kanarya kafesine benzeyen camie bakınız. İki minareli olduğuna göre bir hükümdar tarafından yaptırılmış. Değil mi Sarı?»

Tomris:

— «Abdülmecidin yaptırdığı cami, dedi. Köyün en büyük anıtı bu. Bir de kütüphaneden söz ederler ama ben görmedim.

Sadık Bey :

— «Halis Efendi kitaplığı olacak, dedi. Sahiden de kitaplarının değerinin çok yüksek olduğu söylenir. Haydi bakalım, biriniz hosteslik yapın da geçtiğimiz yerleri anlatın.»

Tomris :

— «İş yine bana düştü, dedi. Kahveci güzeli şimdi kuşkusuz acıkmıştır. Sabahın köründe kalktık, ağzımıza mı yedik, burnumuza mı?»

Murat :

— «Kes,» diye bağırdı. arkasından ekledi:

— «Yağlıca olsun.»

(Devamı var)

Annenin Köşesi

HAKKI KOLAY ÖDENMİYEN ANNE

«Annem her şeyimdir, bana 'dünyayı mı, anneni mi, istersin? derlerse hiç tereddütsüz annemi elbette' derim. Annem benim için her fedakârlığa katlanır. Annemin sevgisini hiç bir zaman karşılıksız bırakmam. Ama ona her şeyi versem bile yine hakkını ödeyemem. Onu mutlu günlerinde ufak bir hediyeyle, hattâ bir öpücükle daha da mutlu ederim. O benim gözümde altın kalpli bir insan bir melektir.»

— **KAAN ATİLLA (Ankara)**

SEVGİLER ANNEME

«Annem uzun boylu, siyah saçlı, siyah gözlü, esmer bir kadındır. Annemi çok severim. Her sırrımı anneme açarım. Beni ne kadar dövse de annemi yine çok severim.

Doğan Kardeş'in sayfalarından sevgiler anneme!»

— **GÜLBİN ŞEYLÂN (Kırklareli)**

«ÜZÜLEN TEK KİŞİ ANNEM»

Annem benim gözümde çok büyüktür. O kadar büyük ki, onu dilediğim gibi anlatmaya kalksam matbaalarda kâğıt kalmaz. Benim annem iyi kalpli, altın gibi berrak yüzlü ve doğruluğu seven bir kişidir. Bize de doğruluğu aşılar. Dünyada en çok sevdiğim insan annemdir. Onsuz yaşayabileceğimi sanmam. O biz hasta olunca, biz bir şey yemeyince ve kötü bir şey yaptığımızda daima üzülen tek kişidir.» — **YAVUZ ÖZTÜRK (Erzurum)**

«BEN BİR ANNEYDİM»

«Sayın Doğan Kardeş okuyucuları, bu köşede yayınlanan her yazı insana mutluluk veriyor, annenin çocuğuna, çocuğun annesine olan yüce sevgiyi simgeliyor. Fakat ben, bu mutlu insanların yazdıkları güzel, iyi, tatlı ve sıcak şeyleri anlatmaktan yoksunum.

Ben bir anneydim, küçük, yumuk yumuk bence dünyadaki bebeklerin en güzeli olan bir yavrum vardı. Onu her şeyden, kendi hayatımdan çok seviyordum. Hayattaki tek umudum oydu. Fakat kader bana bu mutluluğu çok gördü. Ölüm, yavrumu benden ayırdı. Geriye sadece bir annenin acı gözyaşları ve buruk kalbi kaldı.

Ben talihsiz bir anneyim. Acıların en büyüğünü, evlât acısını tatmış bir kimseyim. Bütün annelere bu büyük acıyı tatmamalarını, yavrularıyla mutlu bir yaşam sürmelerini temenni ederim.»

— **ŞULE ILICA (İstanbul)**

BÜTÜN ANNELERE!

«Sevgili annelere.

Çocuklarının her dediğini bir isteğini yerine getiren fedakâr anneler. Sevdiği çocukları için canlarını bile verebilecek anneler. Sizlerin hakkı hiç bir şekilde ödenmez. Bazen sizleri yaramazlıklarımızla üzüyorsakta bunlar elimizde olmayan nedenlerledir.

Sevgili anneler, bütün kardeşlerim adına sizlerin de bizi bağışlamanızı istiyorum.»

— **SUNAY ERKAN (Karacabey)**

DÜNYAYI TEK BAŞINA DOLAŞAN ÇOCUK

«Eğer o fırtınalı gecede yola çıksaydık bu satırları size yazamıyacaktım. Fırtınayı göze alan bir geminin ertesi gün parçaları toplandı; tayfasından da eser kalmamıştı.»

1965 yılının 27 Temmuzunda, 16 yaşındaki Robin Lee Graham, 3 metre boyundaki teknesi ile Kaliforniya'dan denize açıldı. Hedefi: Bütün dünyayı tek başına dolaşmaktı!

5 sene sonra 46.000 km. yol alıp Kaliforniya'ya dönen Robin, böyle bir seyahati tamamlıyabilen en genç denizci oldu. Yol boyunca yalnızlıkla, gemisini yutmak isteyen fırtınalarla savaştı.

Teknenin adı Dove konulmuştu. Yani «Güvercin.» İçine bir soba yerleştirildi. Ayrıca deniz telsizi ve günlük olayları kaydetmek üzere bir teyp alınmıştı.

Parlak bir Temmuz sabahı, iki kedi arkadaşıyla yola düzülen Graham, yedi ay sonra, Güney Pasifik'te Pago Pago limanına vardı. Bundan sonrasını kendi ağzından dinliyelim :

HÂLÂ fırtına mevsimiydi. Çok dikkatli olmam gerekiyordu. En iyisi bir müddet Pago Pago limanında kalmaktı.

Okul arkadaşım Jud Croft'la karşılaşmıştım. Hayatımdan çok memnundum. Bir öğle sonu, Dove'nin içinde beşik gibi sallanırken karşıdan gelen sahil koruma gemisi bize seslenerek, fırtınanın yaklaşmakta olduğunu bildirdi. Jud'la birlikte her şeyi sıkıca bir yerlere bağladık. Dove'nin yelkenlerini indirdik.

Barometre üç saatte 29.70'ten 29.20'ye düştü. Barometrenin bu kadar süratli değişebileceğini tahmin etmiyordum. Hava vaktinden evvel kararmaya başlamıştı. Fakat Jud ve ben kendimizi emniyette hissediyorduk. Ufak penceremden beyaz köpüklerin kabardığını görüyordum. Sanki büyük bir kar fırtınası geliyordu.

Hemen teypimi açtım ve şunları kaydettim: «Dışarda şiddetli bir tipi var. Dove bir beşik gibi sallanıyor.»

Saat 10'da ise şunları söylüyordum teypime: «Hayatımda böyle fırtınayla karşılaşmadım. Penceremden bütün şehir ışıklarının söndüğünü görüyorum. Enerji düştüğünden, bütün kaklar birdenbire karanlığa

mülüyor. Radyonun söylediğine bakılırsa esas fırtına geceyarısı gelecekmiş. Hey, dikkat! Rüzgâr gemimizi bırakmıyor. Dalgalar bizi suyun altına sokup çıkarıyor. Gerçekten çok heyecan verici bir durum. Jud'la birlikte gülüyor, bağırıp çağırıyoruz.»

GECE YARISI RAPORU

— «İnanılmıyacak bir gürültü var dışardı. Radyonun dediğine bakılırsa rüzgârın hızı saatte 150 km.'den fazla. Hayır, inanılacak gibi değil. Rüzgâr Dove'yi kaldırıyor ve fırlatıp atıyor. Lumbarlar (gemi penceresi) yine suyun altına gömüldü. Kedilerin hiç sesi sedası çıkmıyor. Anlaşılan dokuz canlı olduklarını biliyorlar. Limanda tek tük ışıklar yanıyor. Palmiye ağaçlarının yerleri öptüğünü görüyorum...»

O gün gece yarısından sonra teypime söylediklerim işte bunlardı...

Jud'la birlikte o kadar heyecanlanmıştık ki korkuyu bile unutmuştuk. Bağırıp, çağırıyor, işi eğlenceye vuruyorduk.

Eğer limana bağlı olmayıp, okyanusa açılmış bulunsaydık, şimdi size bu hikâyeyi anlatamıyacaktım. Marinero isimli bir yat o gün denize açılmıştı. İçindeki üç gemici ile bir kaç gün evvel tanışmıştık. Fırtına dindikten sonra sahilden Marinero'nun parçalarını topladılar. Arkadaşlarımdan ise eser yoktu.

Bereket versin fırtına dindi.

Jud'la beraber, fırtınadan çok zarar gören Tula köyüne yürüdük. Çoğu adalının evi uçup gitmişti. Samoan'lılar evlerini genellikle hasır ve kamıştan yapıyorlardı. Bu evler çok çabuk yıkıldığı gibi, yapılması da kolaydı. Biz köye vardığımızda onlar yeni evlerini yapmaya başlamıştı bile. Jud ile birlikte onlara yardım etmek istedik. Bizi gördüklerine o kadar memnun olmuşlardı ki çalıştırmak istemediler.

Beton evlerden birinde oturan Prigard adlı bir hanım bizi o gece için evine davet etti. Herkes büyük fırtınayı mucize eseri olarak atlattığımızdan bahsediyordu.

Bayan Prigard benim adada ne aradığımı sordu. Kendisine bütün dünyayı dolaşmak istediğimi anlattım. Çok etkilenmişti. Bana «Lupe Lele» adını verdi. Onların dilinde «Uçan Güvercin» demekti. «Rüzgâr seni istediğin yere sağ salim götürsün» diye temennilerde bulundu.

GERÇEKTEN DOST ADALAR

O gece Bayan Prigard bize muzdan kek yaptı. Bütün köy halkı toplandı. Çeşitli sorular sordular. Sonra hep birlikte şarkı söyleyip dans ettik.

1 Mayısta Pago Pago Limanından ayrıldım. Güney Tonga adalarına doğru yola çıktım. Neiafu denilen bir limana demir attım. Daha adaya adımımı atar atmaz, yaşlı bir adam beni karşıladı ve şefiyle tanıştırmak istediğini söyledi.

Buralara boşuna Dost Adaları denilmemişti. Bu ismi oraya ünlü gezgin kaptan Kuk vermişti.

Şeflerinin adı Aho idi. «Bizimle hayatının sonuna kadar kalmak istemez misin? Mutlu olurdun bu adada» dedi!

Eve mektup yazmak yerine, banda kaydedilmiş hatıralarımı gönderiyordum. Dost Adalarından gönderdiğim bandta şunları anlatıyordum: «İnsanların ne kadar değişik olduğunu şimdi anlıyorum. Neden bütün insanları aynı terazide tartıyoruz?»

Hava o kadar güzel, deniz o kadar berraktı ki, dipteki taşları bir bir görebiliyordum. Midye kabuğu toplama merakım burada başladı.

Deniz ürünleri ile karnımı doyurmaktan bıktığım zaman, yerlilerle değiş tokuş yapıyordum. Onlara tükenmezimi, eski elbiselerimi veriyor, yerine meyva sebze alıyordum. Adalıların çoğu İngilizce biliyordu. Onların lisanını dinlemek çok hoşuma gidiyordu. Oldukça müzikal bir dilleri vardı.

Bu adadan ayrılırken Teypime aynen Kaptan Kuk'un yazdıklarını kaydettim: «Gerçek arkadaşlığı tattığımız bu dost Adalarından ayrılma zamanı geldi.» ■

SİHİRLİ AYAKKABI

BİLL AYAKKABILARINI KAYBETMİŞTİ.. MAÇIN BAŞLAMASINA AZ VARDI. AYAKKABILARI BULANA KADAR MAÇ BAŞLAMIŞTI..

GECİKTİM./ YEDEKMİ OYNUYOR./

EVET./ PUZUM KÖTÜ 2_0 YENİKSİNİZ./

Ö SIRADA BEVINGTON BİR GOL DAHA ATTI..

GOOLL./

EYVAH 3_0 OLDU

MENECER ÇOK ÖFKELİYDI...

ÖZÜR DİLERİM./ PAPUÇLARIMI KAYBETTİM.. O YÜZDEN GECİKTİM./

BANA NE?

FORMAMI GİYEYİM!

ZAHMET ETME./ ATILDIN. SAATİNDE GELMEYİNİ İSTİYORUM./

FAKAT O ANDA...

NE OLDU?

BACAĞI OYNAYAMAZ./

FORMANI GİY./ SAHAYA ÇIK./ BAŞKA YEDEK YOK./

NERE DE OYNAYACAĞIMI

HERHANGİ BİR YERDE ON BİR ADAM OLSUN DİYE OYNUYORSUN.

BİLLY BATLADI.

OYNAMAYIM DAHA İYİ O HALDE!

NE OLUYORSUN SEN!

BİLLY GEÇİKMEKÇİNİ ANLATTI...

BAKIN. BU DOĞRUYSA KABAHATİ YOK.

SİNİRLERİM ÇOK BOZUK!

HAYDİ. SANTRAFOR'A GEÇ. ŞANA GÜVENİYORUM ÖZÜR DİLERİM.

BENDE ÖZÜR DİLERİM!

BİLLY HAKEMİN EMİRİNİ BEKLEDİ.

ÇIKABİLİRSİN.

İYİ Kİ GELDİN BİLLY!

AYAKKABI BİLLY ORTAYA GETİRDİ...

AYAKKABI GÖTÜRÜYOR BENİ!

VE..

NEFİS BİR PAS.

TOPU KAYDIRACAKTIM! AMA AYAKKABI PAS VERDİ.

BU ÇOCUK TOPA YETİŞEMEZ.

DANE'E BAK! NASIL KOŞUYOR!

TOP BİLLY VE KALECİNİN ARASINDAYDI..

KALECİYİ EZECEK!

BİR KAZA OLACAK!

VE OLAĞANÜSTÜ HAFTAYA GÖRÜŞECEĞİZ.

(Devamı Var)

HİKÂYE

BÜYÜK İKRAMİYE

Kadın bayağı erimişti. Evde aramadık yer bırakmamışlardı. Zaten nohut oda, bakla sofa. Yirmi liraya kıyıp alınan bileti koydunsa bul. Ayakkabının taban astarından, sobanın külüne, çöp tenekesinden Kelamı Kadim sahifeleri arasına kadar, nöbet nöbet, bir karısı, bir kocası aramışlardı.

Sen şöylesin, sen böylesin diye kocası az söylememiş, kadının canına yetmiş, nihayet:

— «Biliyorum,» demişti. «Aklım başımda yok. Çektiğimiz sıkıntılar beni vakti gelmeden çökertti. Ben de haftalardır bilete ikramiye çıkar da fırın alırız, damı aktarırız, belki ayağıma bir ayakkabı alırız, diye düşünüyordum. Hattâ yakası kürklü bir manto bile isteyecektim senden. Senin de vardı yapacağın şeyler. Saat alacaktın, elbise yaptıracaktın, ufak tefek borçlarını sildirecektin.»

Sofradan kalkmıştı. Perişandı kadın. Zaten o akşam gelince kocası:

— «Bileti buldun mu?» diye sormamıştı.

— «Bana bak Zeynep,» dedi. «Allah bir lokma ekmek vermiş, onu da zehir etmeyelim. Sen unutkan oldunsa, bileti kaybettinse bunun sebebi hep çektiğin sıkıntılardır. Allahını seversen gel, otur, yoksa ben de yemem.»

Kadın yüzüne sular serpip kuruladıktan sonra döndü:

— «Sağol Recep,» dedi. «Senden böyle bir söz beklemiyordum.»

Adamın gözleri doldu:

— «Neden beklemiyorsun? Ne çocuk var, ne çoluk. Bir karı kocayız, birbirimizi de anlamayacak mıyız? Kaybolduysa kayboldu, ne yapalım. Biraz kendimizi sıkar bir bilet daha alırız. Kısmet olduktan sonra gelir Hintten Yemenden. Kısmet olmayınca ne gelir elden.»

Karısı:

— «Senin bu gösterdiğin yakınlık bana büyük ikramiyeden daha değerli Recep,» dedi. «Sen sağ ol.»

Fakat içi kan ağlıyordu. Kayıp bilete tam yüz bin lira çıkmıştı. Ama gel de al...

Yemekten sonra kapı çalındı. Kadın gitti, elinde biletle döndü. Yüzü kıpkırmızıydı:

— «Evvelki gün o eski ceketini bir dilenciye vermiştim,» dedi.» «O zavallının çocuğu geldi. Cekedinin mendil cebinde bulmuş bileti.»

Recep deliye döndü, kapıya koştu. Sokak bomboştu. Dilencinin oğlu çoktan çekilip gitmişti.

KEMALETTİN TUĞCU

TÜRK ATASÖZLERİ

- İki kaptan bir gemiyi batırır.
- Kâğıdın yüzünü ağartan karadır.

TELEVİZYON MASALI

MAYMUNLAR KÖPRÜSÜ

KRALİÇE kocasını hiç o kadar hiddetli görmemişti. Önce diş fırçasını kedisine fırlattı, ardından gecelikle gidip orduyu uyandırdı. Onları doktoru yakalamaları için ormana gönderdi.

Bu sırada Doktor Amca ve hayvanları Maymunlar ülkesine bir an önce varabilmek için var güçleriyle koşuyorlardı. Göb-Göb yorulunca Doktor Amca onu kucağında taşımaya mecbur oldu.

Kral, ordusunun doktoru çok kolay bulacağını sanıyordu, çünkü doktor Afrika'nın yabancısıydı, yolları da bilmezdi. Fakat Tşi Tşi'nin Afrikayı kendi askerlerinden daha iyi bildiğini hesaba katmamıştı. Maymun onları hiç insan girmemiş bir yere götürdü ve bir kovuğun içine gizledi. Askerlerin geri dönmesini bekliyerek o geceyi kovukta geçirdiler. Askerlerin birbirlerine seslendikleri duyuluyordu, ama o kovuğu —maymunlar dahil— Tşi Tşi'den başka kimse bilmezdi.

Şafak sökerken Kraliçenin geri dönme emrini verdiğini duydular ve askerler dağıldı. Doktor ve hayvanları da maymunlar ülkesinin yolunu tuttular. Yol çok uzundu.

olymesia sayesinde istedikleri yiyecekleri buluyor, geceleri de palmiye yapraklarından yapılmış çadırlarında uyuyorlardı. Bir süre sonra yol yürümeye de alıştılar. Eskisi gibi yorulmuyorlar, hattâ yolda eğleniyorlardı.

Ordu geri dönüp de Kral'a onları bulamadıklarını haber verince Kral köpürmüş ve hepsine hemen geri dönüp aramaya devam etmelerini, bulamadıkları takdirde geri dönmemelerini emretmişti. Doktor Amca ve hayvanları durumdan habersiz olduklarından rahatça ilerliyorlardı. Tşi Tşi bunu bilse onları yeniden emin bir yere saklardı, ama o da farkında değildi.

⁂

Bir gün Tşi Tşi bir tepeye tırmanıp ağaçların üzerinden ortalığı gözledi ve Maymunlar ülkesine çok yaklaştıklarını müjdeledi. Onlar hastalanmamışlardı. Maymunlar ünlü doktorun geldiğini görünce müthiş gürültü ettiler. Maymunlar doktorun çantasını, eşyalarını aldılar, biri de Göb-Göb'ü kucağında taşımaya başladı' Bir diğer maymun da önden koşarak onun geldiğini arkadaşlarına haber vermeye gitti. Fakat maymunların gürültüsü Kralın adamlarının kulaklarına kadar gitmişti. Doktorun nerede olduğunu anlayarak koşmaya başladılar. Maymunlardan biri durumu görünce öndeki grup da var gücüyle koşmaya başladı.

Hepsi de hayatlarında koşmadıkları kadar hızlı gidiyorlardı. O sırada doktor ilâç çantasına takılarak yere düştü. Komutan artık onu yakalayacağından iyice emindi, ama komutanın saçları kısa olmakla beraber, kulakları çok uzundu ve bu uzun kulaklarından biri ağaçlara takıldı. Bütün ordu ona yardıma koşarken, Doktor Amca da yerden kalktı ve kaçtı.

Nihayet maymunlar ülkesine geldiler, ama Kralın ülkesiyle maymunlar ülkesi arasında büyük bir uçurum vardı. Hayvanlar bu uçurumu görünce ağlamaya başladılar. Nasıl geçeceklerdi? Kralın adamları artık iyice yaklaşmış bulunuyorlardı. O sırada maymunlardan biri bağırdı:

— «Hemen köprü yapın çocuklar. Bunu yapmak için bir dakikamız var. Hemen!»

⁂

Doktor onların nasıl bir dakikada köprü yapacaklarını çok merak etmişti. Gili ahzttaları olup olmadığını anlamak için çevresine baktı, ama başını yeniden uçuruma çevirdiğinde köprünün yapılmış olduğunu gördü. Köprü canlı maymunlardan meydana geliyordu. Maymunlar yıldırım hızıyla el ele, ayak ayağa tutuşup kendilerinden bir köprü meydana getirmişlerdi. Doktora:

— «Köprüden yürüyerek geçin! Çabuk hemen!» diye bağırdılar.

Göb-Göb geçmekten korkuyordu, ama geri tarafta da Kralın adamları ve zindan vardı. Bütün hayvanlar bu köprüden karşıya, Maymunlar ülkesine geçtiler. En son da Doktor Amca geçti. O tam öbür tarafa geçerken Kralın adamları uçurumun başına gelmiş bulunuyorlardı. Adamlar hiddetle haykırdılar, çünkü çok geç kaldıklarını anlamışlardı. Doktor ve hayvanlarına gelince, Maymunlar Ülkesinde güvendeydiler. Bu arada köprü de öbür tarafa doğru toplanıverdi. Tşi Tşi doktara şöyle dedi :

— «Bir çok bilginler maymunların köprü kurmasını görebilmek için ormana gizlenip haftalarca beklemişlerdir. Fakat bunu şimdiye kadar hiç bir beyaz adam görememiştir. Ünlü Maymun Köprüsünü ilk gören sensin.»

Doktor buna çok memnun oldu.

(Yakında başka bir Dr. Amca Macerası)

HER OKUYUCU İÇİN HER ZAMAN

OKUNACAK, ÖĞRENİLECEK, GÜZEL VAKİT GEÇİRİLECEK YAZI, RESİM, DİZİ ROMAN, HİKÂYE, RENKLİ MASALLAR BULUNDURAN DERGİ

DOĞAN KARDEŞ

Bütün okuyucularımıza bir daha hatırlatıyoruz!

BU FIRSATLARI KAYBETMEYİN

KÜÇÜK HİKÂYE YILDIZ YARIŞMASI

Özel çocuk hikâyelerimizi resimlendirmede kendilerinden faydalanılabilecek küçük okuyucularımız arasında (8 erkek 8 kız) 16 Küçük Hikâye Yıldızı seçeceğiz. Resimlerinizi ikişer tane göndermeye başlayabilirsiniz. Süresi 2 ay.

Zarfın üstüne adresimizin yanına (Hikâye Yıldızı) yazmayı unutmayın.

GÜZEL YAZI YARIŞMASI

Tatil izlenimlerinizi 150 kelime içinde özetleyip iki ay içinde bize gönderiniz. Adresimizin yanına (Tatil İzlenimi) yazılacak.

GÜZEL FOTOĞRAF YARIŞMASI

Makineniz varsa tatil, ya da başka konularda çekeceğiniz siyah-beyaz fotoğrafları, konularını arkalarına yazmak suretiyle 9x12 ebadında bize gönderiniz. Adresimizin yanına (Fotoğraf Yarışması) yazılacak. Kendi adınızı ve adresinizi de ekleyin.

OKUYUCU KULÜBÜ ÜYELİĞİ

Arka kapağımızda çıkan üyelik kuponlarından 6 tane toplayıp iki vesikalık resmi, adı, yaşı, okulu ve adresi ile bize yazan okuyucumuz kulübümüze üye olabilir. Kendisine üyelik kartı gönderilecektir.

İNDİRİMLİ BÜYÜK TÜRK SÖZLÜĞÜ

Arka kapağımızda Büyük Sözlük Kuponlarından 10 tane toplayanlar 65 liralık büyük Hayat Türk Sözlüğünü 25 liraya alabilirler. İstanbul dışındakiler posta ücretini kendileri ödeyeceklerdir.

İNDİRİMLİ ABONE

Her hafta iki buçuk lira vererek yılda 130 lira ödemek yerine bir defada 100 lira ödeyip 52 hafta Doğan Kardeş'i evinizde alabilirsiniz. Abone ücreti, İstanbul İş Bankası Türbedar Şubesi 1183 No.'lu Neşriyat A. Ş. hesabına da havale edilebilir.

BÜTÜN BUNLAR DOĞAN KARDEŞ OKUMAKLA ELDE EDİLECEK İMKÂNLARDIR
BÜTÜN YARIŞMALARIMIZ HEDİYELİDİR
DOĞAN KARDEŞ ÇOCUKLARIN, ÇOCUKLU AİLELERİN TEK FAYDALI DERGİSİ

Tatilde hem zekânızı uyanık tutmak, hem gelecek yıllara sizleri hazırlamak için testler sunmaya devam ediyoruz. Bu konuda istekleriniz varsa lütfen yazınız. Mektubunuzun zarfına (Test) işareti koymayı unutmayınız.

TEST XIII

Hazırlayan : MUSTAFA ERŞOY

Bu hafta kalem kâğıt kullanmadan problem çözeceğiz.

Aşağıda verilen problemlerin altında yazılı cevaplardan doğru olanın altını çiziniz.

1 — 4 kalemin fiyatı 300 kuruş olursa 30 liraya kaç kalem alınır?
a — 20 b — 30 c — 40 d — 60

2 — Ceviz paylaşan 6 çocuk 120'şer ceviz almışlar. Tüm cevizlerin % 50'si ne kadardır?
a — 100, b — 180, c — 300 d — 360

3 — Ahmedin parası Hasanın parasının 15 katı olsa, 600 lirası olurdu. Acaba Hasanın kaç lirası var?
a — 30, b — 40, c — 50, d — 60

4 — 1200 liranın % 25'i kaç liradır?
a — 250, b — 400, c — 300, d — 350

5 — Günde 4 dakika geri kalan bir saat, 2 hafta sonra ne kadar geri kalır?
a — 25 dakika, b — 60 dakika, c — 40 dakika, d — 30 dakika.

6 — Bir dekara 90 kg. soğan eken bir çiftçi, 40 dekara kaç kg. soğan eker?
a — 260 kg., b — 360 kg., d — 300 kg., d — 340 kg.

7 — Bir işçi kazandığı aylık ücretin $^1/_3$ nü ev masrafına, $^2/_6$ sını kiraya veriyor. 1200 lirası kalıyor. Ayda kaç lira kazanıyor?
a — 3600, b — 1800, c — 2800, d — 2600

8 — 1800 liralık bir elbise % 10 indirimle satın alınırsa kaç lira ödenir?
a — 1600, b — 1400, c — 1620, d — 1450

9 — Aşağıdaki sayılardan hangisi yirmi kilo 10 gramdır?
a — 20.010, b — 20.10, c — 2.010, d — 20,0010

10 — Ali kumbarasına pazar günü 6 lira attı. Her gün bir lira fazlasıyla attığına göre perşembe günü akşamı kumbarada kaç lira olur?
a — 36 TL. b — 40 TL. c — 44 TL. d — 50 TL.

Test XII'nin doğru cevapları

1 — 1 öğrenciye kaç m^3 hava gerektiği, 2 — 1 ekmeğin maliyeti, 3 — Salatalığı kaça sattığı, 4 — Peçetenin boyu, 5 — Kirecin kilo fiyatı, 6 — Müddet, 7 — Bakkala kaç lira verdiği, 8 — Tekerleğin çapı, 9 — Yağın kilo fiyatı, 10 — Yolun tamamı kaç km. olduğu.

(Haftaya düşündürme Testleri vereceğiz)

ŞİPRU

EVET.. ÜÇ ARKADAŞINLA ŞİMDİ KALKAN UÇAKTAYDI. ARKADAŞLARINI PEK BEĞENMEDİM. BİR BODUDLA 2 TANE UZUN SAÇLI VARDI..
ARKADAŞLARIMI?
HAY AKSİ!
TÜH ZURGULUP UÇTU.
EVET ARKADAŞLARI İLEYDİ!
NE?
NEREYE UÇTULAR?

BİR DAKİKA. AKTARMALI BİR SEFER BU GİDİP TARİFEYE BİR BAKAYIM.. ANCAK DOĞRU BİLGİ VEREBİLİRİM SİZE.. BEKLEYİN BİRAZ!

YARIM SAAT SONRA..
ZORGLUP'UN PAPA LAPAVU'DA NE İŞİ VAR? NİÇİN POLONEZYA'YA GİDİYORLAR?
YAKINDA ÖĞRENECEĞİZ YAKINDA, YARINKİ UÇAĞA REZERVASYONUMUZU YAPTIM..
NE GÜZEL POLONEZYA! PALMİYELER.. DANSÖZLER..
CEVİZ..

ZORGLUP'UN KAÇIRANLARLA BENİ DÜŞÜNDÜRÜYOR KİM BU ADAMLAR KİM OLABİLİR?

DEMEK İSTİYORSUN Kİ?
EVET KONT.. ZORGLUP'UN ARKADAŞA DÜŞKÜN LÜĞÜNÜ İYİ BİLİYORUZ...

ŞİPRU OĞLUM.. SENİ ZORGLUP HAKKINDA KÖTÜ DÜŞÜNMENİ KINARIM. ONA İTİMADIM SONSUZDUR.
PEKİYİ AMA ZORGLUP'UN KENDİNİ KAÇIRANLARLA ARKADAŞLIĞINA BİR ANLAM VEREMİYORUM...

BAVULLARIMIZI HAZIRLAMAMIZ GEREKİYOR UÇAK ERKEN KALKIYOR..
BAKALIM BU SEYAHATİN SONU NE OLACAK..

KENDİNİ KOLLA DUPUMIER.. YİNE GELİYORLAR.
?

TOKA TOKA

ANARŞİSTLER, ASMAK LÂZIM BUNLARI ASMAK!

AZ SONRA

BU SONBAHAR HAVASINDAN YAZIN ORTASINA UÇACAĞIZ..

TATİLE GİTMEDİĞİMİZİ BİLİYORSUN..

GÜZEL.. HAVYA, PAZEN PİJAMA, OSİLOSKOP, POLONESYODA. PAÇALI DONLARA GEREK YOK. BİR ŞEY UNUTMADIM..

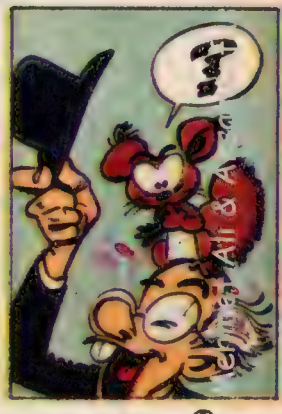

HİNDİSTAN CEVİZLİĞİ KRALLIĞINA GİDİYORUZ.. ÇOK GÜZEL

ERTESİ GÜN HOROZLAR ÖTMEYE BAŞLADI...

EVET... GİDİYORUZ...

30 KM. SONRA..

DOSTUM DE COURT.. BİLETLERLE BİZİ BEKLİYORDUR HERHALDE...

BİR HAMAL VERSE İYİ OLURDU..

180

ALANI

BİR TEK ŞEY VAR.. O DA SİNCABINIZI BAGAJ KISMINDA KAFES İÇİNDE GİTMESİ LAZIM.

KAFES.. TE Mİ?

ÜZÜLMEYİN BEN HALLEDERİM O İŞİ.. SPİP GEL DOSTUM.

?

BULMACA EĞLENCE OYUN

bakalım bu iki eş resim arasındaki yedi değişikliği bulabilecek misiniz?

DEĞİŞİKLİKLER NERELERDE :

1 — Soldaki kulübede pencere var; 2 — Oğlanın kasketinde düğme var; 3 — Çocuğun sırtındaki şemsiye kabında fazla bir ip görülüyor; 4 — Kadının çekeltinin altı daha yırtık; 5 — Kadının sağ ayağındaki pabucun konçu var; 6 — İki adamın arasındaki yolda bulunan iki taş yok olmuş; 7 — Adamın şapkasının önü daha kalkık.

Doğan Kardeş'in Bilgili Okuyucuları

1 — Çözümü Halide Edip Adıvar Edirne, Namık Kemal ve Ankara B.M.M. olan bulmacalarımızı doğru cevaplandıran okuyucularımızı tebrik ederek sizlere de tanıtıyoruz:

Sezgin Eryüzlü, Mahir Öztürk (Ankara), Can Zaloğlu (İstanbul), Murat Güvenal (İzmir), Ahmet Sezin (Balıkesir), İnci Özustaoğlu (Gaziantep).

2 — Çözümü Fatih Sultan Mehmed'in mezarının bulunduğu yer olan bulmacamızı doğru cevaplandıran okuyucularımızı tebrik ederek aşağıda isimlerini veriyoruz:

Asuman Çakır (Antalya), Nazif Büyükgöz (Erzincan), Nuri Akdağ (Adana), Turgay Erol (Ankara), Gülsu Vezir (Adana), Nuri Üstündağ (İzmir), Cumhur Erentürk (İzmir), Şamil Başbuğ

(Devamı var)

UNUTULMAYAN BİLMECELERİMİZ

Çarşıdan aldım bir tane,
Eve geldim bin tane.

NAR

Nar tanesi, nur tanesi,
Dört köşenin bir tanesi.

GELİN

Bir küçücük fıçıcık,
İçi dolu turşucuk.

LİMON

Yer altında kırmızı minare.

HAVUÇ

Ben giderim, o gider
Üstümde gölge eder.

ŞEMSİYE

Attım rafa bir kuru kafa
Yemesi tatlı, maymun suratlı.

HİNDİSTAN CEVİZİ

görevimiz kahkaha

BİR sabah tren istasyonunda herkes gibi giyinmiş olarak gördüğünüz iki adamı bir süre sonra yanıbaşınızda palyaço kıyafetiyle görseniz ne yaparsınız?.. Önce şaşarsınız tabiî. Sonra sizinle konuşmaya başladıkları zaman, söyledikleri eğlenceli sözlere ve yaptıkları tuhaflıklara gülersiniz değil mi?

İşte Londra'da, sabahları trene asık suratla binen yolculara biraz neşe vermek için Ernie ve Gary adındaki iki sirk palyaçosu, kendiliklerinden böyle bir görevi üzerine almış. Evlerinden, herkes gibi normal kıyafetle çıktıktan sonra trene binince bir yolunu bulup çantalarından çıkardıkları palyaço kıyafetlerine bürünerek makyajlarını yapıyor ve vagon vagon yolcular arasından geçmeye başlıyorlar. Bazan yanlarına oturup şapkalarını değiş tokuş edecek kadar şakayı ileri götürüyor, ama herkesin işine neşeyle gitmesini sağlıyorlar.

İngilizler bir bakıma soğuk adamlardır, denilir. Böyle uluorta ahbaplıklara pek yüz vermezler. Ama palyaçoların cesareti kırılmamıştır. Ergeç, insanların yüzünü güldürmüşlerdir. «Boş zamanlarımızda bu şaklabanlıklara devam edeceğiz» diyorlar. «Görevimiz kahkaha.» ■

Mehmet Ali & Akşamsefası

uzaydan saldırı

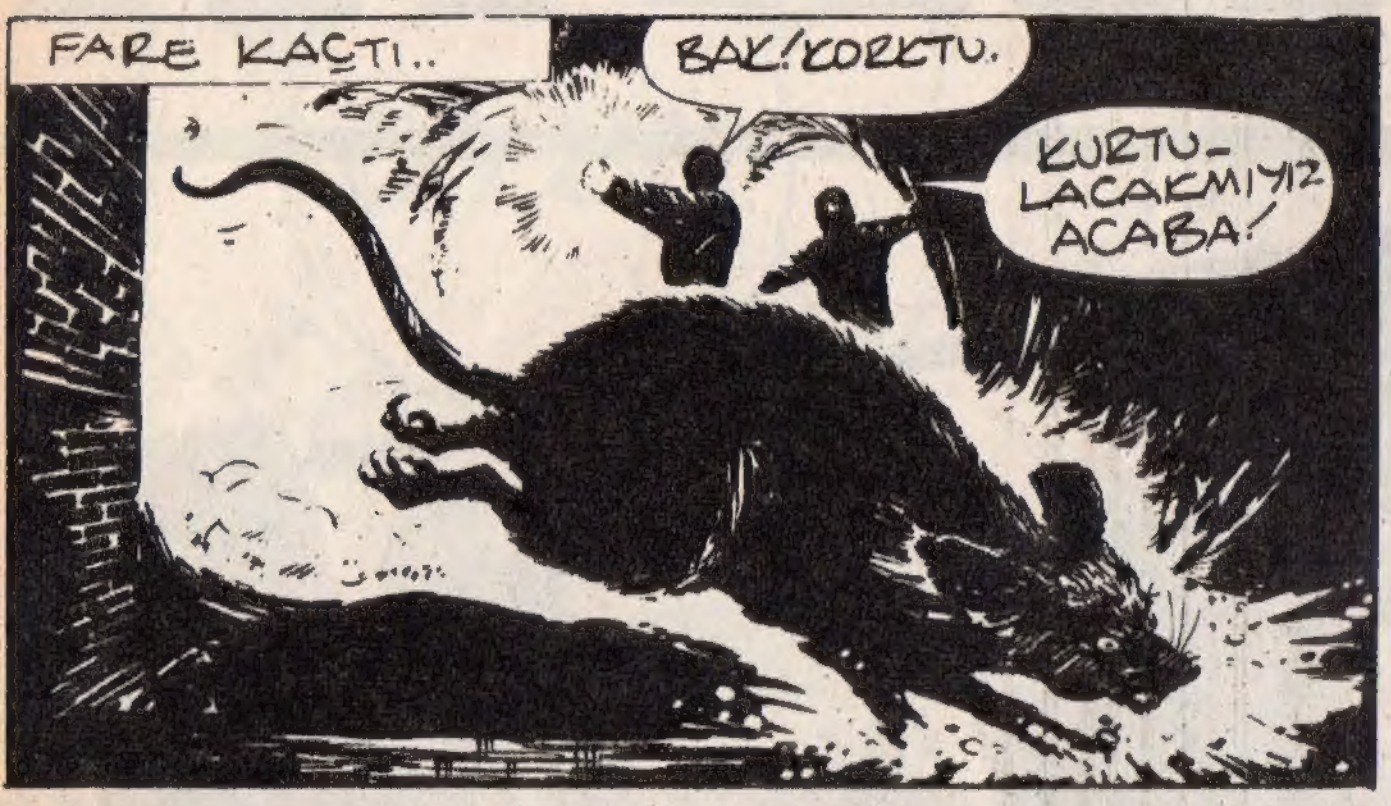

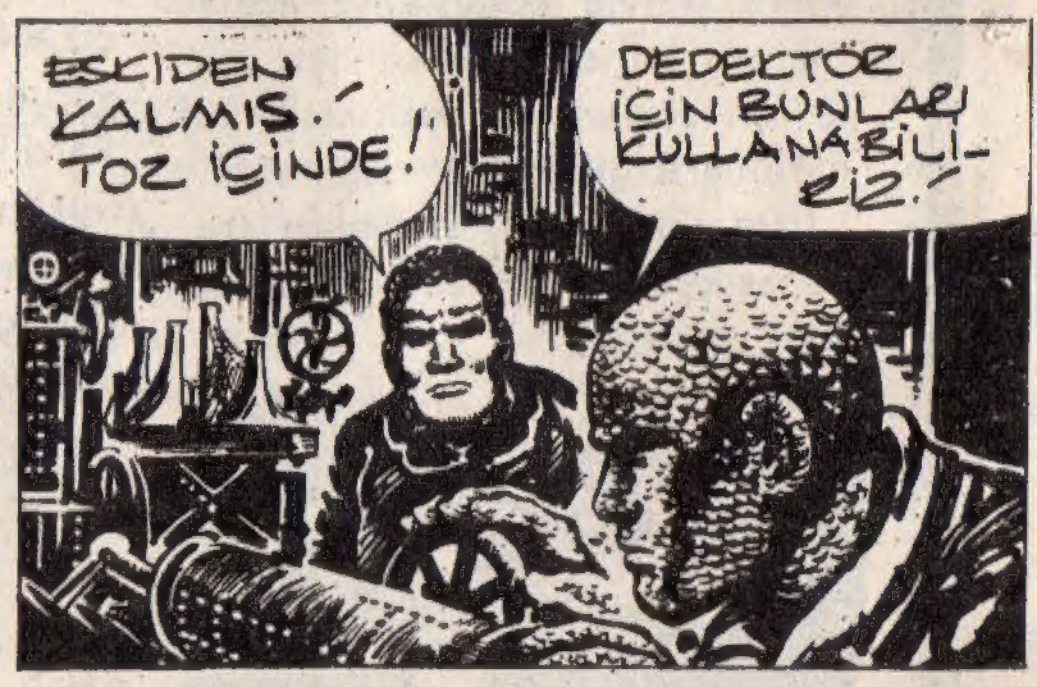

HEDEF DÜNYA

DOĞAN KARDEŞ Okuyucu Kulübü
Kuponu No : 1

BÜYÜK SÖZLÜK
Kuponu No : 4

BÜYÜK SÖZLÜK
Kuponu No : 3

BAHAR İLE BORA

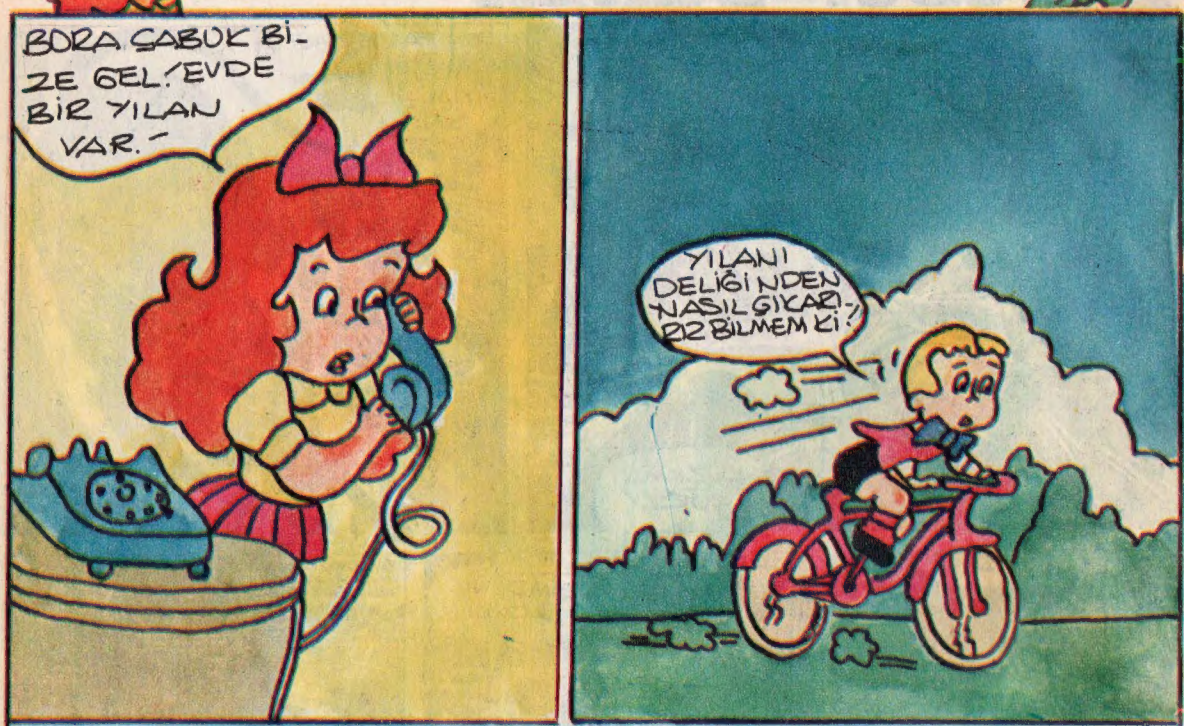

BÜYÜK SÖZLÜK
Kuponu No : 6

DOĞAN KARDEŞ Okuyucu
Kulübü Yedek Kupon